

AINA MOLL MARQUÈS Filòloga

• Vaig néixer a Ciutadella el 1930 • El dia 14 vaig complir 85 anys • He dedicat tota la meua vida a l'estudi i divulgació de la nostra llengua • Som la filla major de Francesc de Borja Moll • El dia 12 rebré la Medalla d'Or del Consell de Mallorca.

Aina Moll, amb 85 anys acabats de complir, conserva una ment privilegiada i un sentit de l'humor envejable. • FOTO AM

«He estat guiada per dos grans, ha estat una sort»

Laura Bañón

A tresora una rica saviesa lingüística i és una gran coneixedora de la nostra llengua. Un referent de la filologia catalana dins i fora de les Illes que sempre ha destacat per la seva senzillesa. Després d'una vida de compromís amb la llengua i la cultura, Aina Moll rebrà el dia 12, al Teatre Principal de Palma, la Medalla d'Or del Consell de Mallorca, terra on va créixer i ha viscut, sense perdre mai el lligam sentimental amb l'illa natal, Menorca. En els darrers temps, Aina Moll s'ha traslladat del seu petit paradís (una casa de camp al poble de Biniali) a Palma, on resideix amb la seva germana Dora. Feia temps que Aina Moll no era protagonista de l'actualitat menorquina -sempre tan discreta-, i als 85 anys, amb una ment privilegiada, ens atén amb un sentit de l'humor envejable.

Després de la Creu de Sant Jordi (1988) i el Premi Ramon Llull (1997), entre d'altres distincions, ara li arriba el reconeixement d'honor i gratitud de l'illa que sempre l'ha acollida. Com rep aquest or?

– Amb agraïment, però trob que fan llarg. Cert, no és el primer ni el segon (riu). Sembla que ho han pres per vicí... Si puc, aniré a recollir-lo.

La seva ha estat una vida de compromís ferm amb llengua i cultura...
– Si pogués donaria deu vides més... (torna a riure).

Com es troba Aina Moll?

– Estic bé, una mica de molèstia als ulls... Dec ser un poc mal d'aguantar! Avui dia duc una vida més tranquil·la, més de casa. Ara bé, segueix llegint, és un costum que no es perd, per sort.

Per curiositat, quin llibre està llegint?

– Estic repassant els toms de l'autobiografia de mon pare, Francesc de Borja Moll.

Idò, li deuen venir molts records...

– Sí, ja ho crec! Tot el que conta mon pare ho he viscut.

Com era la infantesa a Ciutadella?

– Vivíem a Mallorca i vam anar a passar l'estiu a casa els avis a Ciutadella. Ens va agafar la Guerra Civil i vam passar tres anys al camp, a una caseta de 20 metres quadrats... Acabada la guerra, veníem cada any a passar l'estiu amb la família.

Continua lligada a Menorca?

– No, només sentimentalment. Tenc tots els germans a Mallorca. De viut en quedam sis.

Com recorda a son pare?

– Com un home molt bona persona, capaç d'aguantar els al·lots que pujaven per les estanteries mentre ell feia feina. Estàvem constantment junts, hem estat una família molt unida.

Què li va ensenyar?

– Moltes coses, des de la transcripció fonètica fins a les tradicions ciutadellenques. Un poc de tot.

Va conèixer a mossèn Alcover?

– Ell me va conèixer. Morí el 1932, quan jo tenia dos anys. Cada dia venia a seure suvora el meu bres i quan vaig començar a caminar em treia a passejar per la plaça de Mirador. He estat guiada per dos grans, he tingut aquesta sort.

Va ajudar a enllestir els dos darrers toms del «Diccionari Català-Valencià-Balear», com va ser l'experiència?

– Va ser una feina molt agradable per a una persona com jo que té passió per la lingüística.

Com veu la situació de la nostra llengua avui?

– Amb preocupació, naturalment, perquè té massa forces en contra, però trob que la gent ha resistit molt bé les envestides i no podem dir que hagi perdut força ni de molt.

Quines mesures recomana perquè la conservem?

– Prendre consciència de que la llengua és el pilar de la nostra vida, és la nostra història, cultura i identitat.

I a l'escola, què aconsella?

– Que els infants aprenguin la nostra llengua com a llengua base de la seva formació i al mateix temps s'obri la visió a les altres llengües perquè entre tots hem de conviure.

El seu és un missatge de convivència, què oplina dels conflictes lingüístics?

– És una vertadera llàstima, hauríem de fer tant com poguéssim per desfer-los per sempre.

Què sent quan escolta rallar en pla a un fillet originari d'altres cultures?

– Admir els seus pares i la capacitat de la nostra societat d'integrar-lo.

Ha viscut i ha estudiat molt, li queda algun desig per complir?

– Són certes les dues coses. El meu desig és poder acabar la vida de forma tranquil·la i poder veure com entre tots els embats la llengua persisteix perquè és la nostra identitat total.

Els nous llibres de **MENORCA**

Es Diari

...a la venta en las librerías de la illa

XXI premi de Narració Curta

I premi de Poesia

Il·la de Menorca

9'50 €

HUMOR PRO+12

ZAKA

17€

La extraña desaparición de Paco Lázaro

Pedro J. Bosch

15€

Menorca

- PINTORS D'AVUI
- PINTORES DE HOY
- ARTIST OF TODAY

16€